

Veckans växt v. 25 2007

Jordgubbe *Fragaria × ananassa* (Weston) Rozier

Den odlade jordgubben har uppstått genom en korsning mellan de amerikanska arterna jättesmultron *F. chiloensis* (L.) Mill. och scharlakanssmultron *F. virginiana* Mill.

Den först nämnda arten infördes från Sydamerika till Europa år 1714 av den franske befästningsofficeren Frezier. Han tog med sig fem plantor, vilka överlevde den sex månader långa resan över Atlanten. Framkomna till Frankrike samplanterades dessa med plantor av scharlakanssmultron, vilka redan tidigare införts från Nordamerika. Ur de korsningsprodukter som sålunda uppstod har vår nuvarande jordgubbe utvecklats och blivit ett av de mest anpassningsbara och odlade bärslagen runt om i världen. I

Sverige tog jordgubbsodlingen fart i början av förra seklet.

Jordgubbens blomma är femtalig och har vita kronblad. Flertalet sorter har både ståndare och pistiller på samma planta och är självfertila. Pistillerna, som kan vara flera hundra till antalet, sitter fästade på den toppiga blomaxeln och runtom denna finns en krans av ståndare. Efter befruktningen sväller blombotten upp och bildar bäret som vi äter. Jordgubben är botaniskt sett en skenfrukt med nötter, som antingen är insjunkna i fruktköttet eller ytligt liggande. Det finns såväl röd- som vitfruktiga jordgubbssorter.

POM tillönskar alla en Trevlig Midsommar med riktigt mycket jordgubbar! Skördar ni bären från en sort som varit i odling sedan 1965 eller tidigare välkomnas en rapport om sortens historia och egenskaper till Frukt- och bäruppropet.

Text: Inger Hjalmarsson